

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Larisa Roșca împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova
(repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penală și ale procuraturii)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025,

Dosarul nr. 2ra-882/25

PIGD Nr. 2-21148031-01-02122025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Grozav)
Curtea de Apel Centru (jud. R. Pulbere, A. Malîi, R. Pascari)

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Larisa Roșca, reprezentată de avocata Alexandrina Silța,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 octombrie 2021, Larisa Roșca a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, a indemnizației de concediu anual de odihnă, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza penală și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că urmărirea penală în cauza penală nr. ***** a fost pornită la 21 octombrie 2016 în temeiul art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal. Prin ordonanța din 22 octombrie 2016 a procurorului în Procuratura Anticorupție, Veaceslav Potînga, s-a dispus reținerea sa, iar procesul-verbal de reținere a fost întocmit cu indicarea orei 13:12, deși de facto reținerea a avut loc la orele 09:00 în incinta Camerei de Licențiere, cu încălcarea art. 167 alin. (1) Cod de procedură penală. Totodată, a beneficiat de asistența unui avocat abia la ora 14:00, deși acesta trebuia să fie invitat în decurs de o oră de la momentul reținerii.

3. Prin ordonanța din 24 octombrie 2016, Larisa Roșca a fost pusă sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și, în aceeași zi, a fost eliberată din Izolatorul de Detenție Preventivă, fiindu-i aplicată măsura preventivă a nepărăsirii localității pe un termen de 30 de zile.

4. La 31 octombrie 2016, procurorul Veaceslav Potînga a înaintat un demers către Viceprim-ministru, Ministru al Economiei, solicitând suspendarea provizorie din funcție a Roșcăi Larisa, șef al Direcției de Licențiere în sectorul real a Camerei de Licențiere. Prin ordinul nr. 149p din 14 noiembrie 2016, directorul interimar al Camerei de Licențiere a suspendat raporturile de serviciu cu reclamanta începând cu 14 noiembrie 2016 până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală nr. *****. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 27 noiembrie 2017, pronunțată la plângerea avocatului Corneliu Chisilița, s-a anulat ordinul nr.

149p din 14 noiembrie 2016, instanța reținând că demersul procurorului privind suspendarea provizorie din funcție are caracter de recomandare și nu produce efecte juridice obligatorii pentru angajator.

5. Reclamanta a invocat că în perioada 14 noiembrie 2016 – 27 noiembrie 2017 a fost privată de salariu, salariul mediu lunar constituind 8.616,26 lei, iar salariul calculat pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 14 noiembrie 2016 – 7 decembrie 2017 a constituit suma de 94.778,86 lei. Prin cererea din 20 mai 2019, avocatul Corneliu Chisilița a solicitat procurorului scoaterea de sub urmărire penală a Roșcăi Larisa. Neavând răspuns, la 8 iulie 2019 a contestat inacțiunea procurorului în instanță, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 4 februarie 2020 s-a admis plângerea și s-a obligat procurorul să lichideze încălcările depistate.

6. Prin ordonanța din 22 aprilie 2021, procurorul Alexandru Mogîldea din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Centru, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a Roșcăi Larisa, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de învinuită.

7. Reclamanta a mai invocat că organul de urmărire penală i-a încălcat principiul prezumției nevinovăției, a privat-o de dreptul la muncă și la proprietate, iar învinuirile aduse i-au creat o stare de frustrare și nesiguranță în societate, mai ales în cadrul colectivului de muncă. A solicitat, în temeiul celor expuse, încasarea din bugetul de stat a sumei de 94.778,86 lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă, a sumei de 11.136,66 lei cu titlu de indemnizație de concediu anual de odihnă, a sumei de 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în cauza penală nr. ***** și a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză.

8. Din materialele cauzei mai rezultă că la 16 februarie 2018 Larisa Roșca s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată separată împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice, solicitând încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, a indemnizației de concediu anual de odihnă, a cheltuielilor de asistență juridică și a prejudiciului moral. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, rămasă irevocabilă la 10 aprilie 2019, s-a admis apelul declarat de I.P. „Agenția Servicii Publice, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 22 iunie 2018 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată a Roșcăi Larisa.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Roșca împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura

Generală a Republicii Moldova. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Roșcăi Larisa, prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei, cheltuielile pentru asistența juridică în cadrul cauzei penale în mărime de 5.000 lei și cheltuielile pentru asistența juridică în cadrul prezentei cauze civile în mărime de 5.000 lei. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

10. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a stabilit că, odată cu emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a Roșcăi Larisa pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de învinuită, reclamanta este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de fond a reținut că Larisa Roșca a fost învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, a fost reținută de organul de urmărire penală, i s-a aplicat măsura preventivă a nepărsirii localității și a fost suspendată ilegal din funcție. Apreciind că suma de 100.000 lei solicitată este vădit disproporțională și excesivă în raport cu criteriul echității, instanța a stabilit că prejudiciul moral de 50.000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamantă.

11. Referitor la pretențiile privind încasarea sumei de 94.778,86 lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă în perioada 14 noiembrie 2016 – 7 decembrie 2017 și a sumei de 11.136,66 lei cu titlu de indemnizație de concediu anual de odihnă, instanța de fond a constatat existența unei hotărâri judecătorești irevocabile și, prin prisma art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, a respins aceste pretenții.

12. Cu privire la cheltuielile de asistență juridică suportate în cauza penală, instanța a constatat că, deși reclamanta a anexat ordinul de plată nr. 813397 din 11 septembrie 2017, nu a demonstrat că suma de 10.000 lei este rezonabilă și necesară, hotărând compensarea acestora până la suma de 5.000 lei, ca sumă reală, necesară și rezonabilă pentru serviciile acordate de avocatul Corneliu Chisilița. Cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză civilă, în sumă de 5.000 lei, au fost admise integral, instanța reținând ordinul de plată nr. 449034 din 3 februarie 2023 și raportul privind acțiunile întreprinse de avocat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 7 iunie 2023, nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023, avocata Alexandrina Ciobanu, în interesu Larisei Roșca, a declarat apel împotriva acesteia, solicitând casarea hotărârii instanței de fond în partea soluției cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și adoptarea unei noi hotărâri prin care pretențiile respective să fie admise integral.

14. La 8 iunie 2023 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat și el apel împotriva aceleiași hotărâri, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii civile.

15. La rândul său, la 14 iunie 2023 Procuratura Generală a Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023, solicitând modificarea hotărârii în sensul diminuării cuantumului prejudiciului moral, cu încadrarea acestuia în limite rezonabile.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia Curții de Apel Centru din 25 martie 2025, s-au respins cererile de apel declarate de reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Irina Bîtcă, și de reprezentantul Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Alina Vochin. S-a admis cererea de apel declarată de reprezentantul Roșcăi Larisa, avocata Alexandrina Ciobanu. S-a modificat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023 în sensul majorării cuantumului prejudiciului cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în cauza penală de la suma de 5.000 lei până la suma de 10.000 lei, în rest hotărârea menținându-se fără modificări.

17. Instanța de apel a reținut că Larisa Roșca dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului penal, întrucât a fost reținută în temeiul ordonanței procurorului Veaceslav Potînga din 22 octombrie 2016, pusă sub învinuire prin ordonanța din 24 octombrie 2016, iar prin ordonanța din 22 aprilie 2021 a procurorului Alexandru Mogîldea a fost scoasă de sub urmărire penală pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de învinuită. Colegiul a concluzionat că Larisa Roșca întrunește condițiile prevăzute de art. 3 lit. a) și art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 pentru a solicita repararea prejudiciului moral și material.

18. Instanța de apel a respins argumentul Ministerului Justiției potrivit căruia reclamanta nu ar fi îndreptățită la despăgubiri deoarece nu a fost trasă la răspundere penală și nici condamnată, reținând că punerea sub învinuire constituie în sine tragerea la răspundere penală. De asemenea, a respins alegația că acțiunile organului de urmărire penală nu ar fi ilegale întrucât au respectat cerințele formale, subliniind că însuși complexul de acțiuni de urmărire penală este apreciat ca ilicit odată cu emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală. Colegiul a mai reținut că Legea nr. 1545/1998 nu condiționează dreptul la despăgubire de existența unui act judecătoresc separat prin care să fie declarate ilegale acțiunile organului de urmărire penală, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuită constituind dovada legală suficientă.

19. Cu privire la cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că suma de 50.000 lei stabilită de instanța de fond este rezonabilă și suficientă,

corespunzând criteriilor de despăgubire stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Colegiul a luat în considerare natura juridică a faptelor imputate, gravitatea abaterii, aplicarea măsurii preventive a nepărsirii localității, perioada și intensitatea restricțiilor, precum și durata urmăririi penale față de Larisa Roșca. A respins atât argumentele Ministerului Justiției și Procuraturii Generale privind caracterul excesiv al sumei, cât și argumentele reprezentantului Roșcăi Larisa privind insuficiența acesteia.

20. Referitor la pretențiile privind compensarea salariului pentru perioada 14 noiembrie 2016 – 7 decembrie 2017 și a indemnizației de concediu anual de odihnă, instanța de apel a reținut că ordinul de suspendare nr. 149p din 14 noiembrie 2016 a fost emis de angajator în exercitarea competențelor de dreptul muncii, chiar dacă la baza emiterii a stat demersul Procuraturii Anticorupție, demers care are doar caracter de recomandare și nu produce efecte juridice obligatorii. Actul care a determinat suspendarea raporturilor de muncă a fost actul administrativ al angajatorului, și nu un act procesual penal.

21. Instanța de apel a mai reținut că prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 s-a respins acțiunea reclamantei de încasare a salariului de la angajator, această hotărâre având autoritate de lucru judecat și excluzând posibilitatea reexaminării aceleiași pretenții patrimoniale pe alt temei juridic. Colegiul a subliniat că Legea nr. 1545/1998 nu poate fi utilizată ca temei pentru a obține pe altă cale un drept patrimonial deja negat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, întrucât s-ar ajunge la eludarea principiului securității raporturilor juridice.

22. Cu privire la cheltuielile de asistență juridică suportate în cauza penală, instanța de apel a constatat că prima instanță a procedat eronat limitând compensarea la suma de 5.000 lei, în condițiile în care s-a constatat cu certitudine că Larisa Roșca a suportat cheltuieli de 10.000 lei, potrivit bonului de plată Seria EC nr. 813397 din 11 septembrie 2017, și că a fost prezentată descifrarea serviciilor prestate de avocatul Corneliu Chisilița. Colegiul a concluzionat că cheltuielile de asistență juridică în cauza penală urmează a fi compensate integral, în sumă de 10.000 lei, ca cheltuieli necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

23. Cheltuielile de asistență juridică în prezenta cauză civilă, în sumă de 5.000 lei, au fost menținute, instanța de apel reținând că prima instanță a apreciat corect complexitatea cauzei, aportul avocatului și caracterul rezonabil al sumei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 2 decembrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 și a

hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a ambelor acte judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

25. În susținerea recursului, Ministerul Justiției a invocat, în primul rând, că interpretarea legii din hotărârile contestate este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă. A făcut referire la cauza Piotr Slav împotriva Ministerului Justiției, examinată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 septembrie 2025 în dosarul nr. 2ra-259/25, în care s-a stabilit că suma de 30.000 lei constituie un quantum rezonabil al prejudiciului moral pentru acțiuni similare ale organelor de urmărire penală, acordarea daunelor morale având caracter exclusiv compensatoriu, nu punitiv. A invocat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauza Lavrechov c. Cehia, potrivit căreia scoaterea de sub urmărire penală sau achitarea nu înseamnă că urmărirea penală era ilegală sau viciată.

26. Ministerul Justiției a susținut că instanțele inferioare nu au diferențiat în mod corespunzător acțiunile pretins ilegale ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată, și că ilegalitatea măsurilor procesuale se determină de judecătorul de instrucție în condițiile art. 313 alin. (5) Cod de procedură penală și art. 6 lit. d) din Legea nr. 1545/1998. A conchis că legiuitorul a optat pentru o formulă de diferențiere a condițiilor de antrenare a răspunderii patrimoniale a statului, fiecare condiție urmând să îndeplinească rigori de admisibilitate, inclusiv existența unui act judecătoresc prin care să fie atestată ilegalitatea acțiunilor de urmărire penală.

27. Recurentul Ministerul Justiției a criticat și quantumul prejudiciului moral de 50.000 lei, apreciindu-l ca vădit exagerat și excesiv în raport cu criteriile prevăzute de Legea nr. 1545/1998 și cu jurisprudența națională și internațională. A subliniat că reclamanta a fost bănuită și învinuită, fără a fi inculpată, condamnată sau achitată, și că suferințele morale invocate nu au fost demonstrate prin probe concrete. A solicitat luarea în considerare a compensațiilor acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru violări similare față de Republica Moldova.

28. Cu privire la cheltuielile de asistență juridică, Ministerul Justiției a considerat că sumele admise nu sunt reale, rezonabile și necesare, invocând că reclamanta nu a prezentat o listă detaliată a actelor și acțiunilor efectuate de avocat cu indicarea timpului aferent și a tarifelor aplicate, conform cerințelor practicii Curții Europene a Drepturilor Omului. A mai susținut că, în condițiile admiterii parțiale a pretențiilor principale, cheltuielile de asistență juridică urmau a fi reduse proporțional, conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă.

29. La 8 decembrie 2025, Larisa Roșca, reprezentată de avocata Alexandrina Sîlța, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 martie 2025 și a hotărârii Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru, din 7 iunie 2023, solicitând casarea parțială a ambelor acte judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

30. Recurenta Larisa Roșca a invocat că interpretarea legii din hotărârile contestate este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și b) Cod de procedură civilă. A susținut că instanțele inferioare au respins solicitarea de încasare a salariului și a altor plăți salariale invocând existența unei hotărâri judecătorești irevocabile, necontestarea ordinului de suspendare de către reclamantă și faptul că ordinul a fost emis de angajator, iar nu de organul de urmărire penală.

31. A arătat că această interpretare contravine practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție, invocând cauzele nr. 2ra-1064/22 (Apostolov Valentina împotriva Ministerului Justiției), nr. 2ra-100/23 (Leapin Alexandr împotriva Ministerului Justiției) și nr. 2ra-19/25 (Ion Cheptene împotriva Ministerului Justiției), în care instanțele au admis solicitările de încasare a salariului ratat ca urmare a suspendării din funcție determinată de acțiunile organului de urmărire penală, fără a pune problema contestării ordinului angajatorului. A subliniat că atât Apostolov Valentina, cât și Leapin Alexandr au fost supuși urmăririi penale în aceeași cauză penală care o viza și pe recurenta Larisa Roșca.

32. Recurenta a criticat și reținerea de către instanța de apel a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 ca opozabilă în prezenta cauză, susținând că acea decizie a fost pronunțată când urmărirea penală nu era finalizată, în circumstanțe diferite, și că la acel moment Legea nr. 1545/1998 nu era aplicabilă, dreptul la repararea prejudiciului apărând abia la 22 aprilie 2021, odată cu scoaterea de sub urmărire penală. A mai arătat că litigiul anterior a fost purtat împotriva unui alt pârât, I.P. „Agenția Servicii Publice, în calitate de angajator, pe un temei juridic diferit, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile identității de părți prevăzute de art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă.

33. A invocat că suspendarea provizorie din funcție constituie o măsură de urmărire penală în sensul art. 197 alin. (1) pct. 3 Cod de procedură penală și că, prin urmare, dreptul la restituirea salariului este prevăzut expres de art. 7 lit. a) din Legea nr. 1545/1998. Cu privire la cuantumul prejudiciului moral, recurenta Larisa Roșca a susținut că suma de 50.000 lei este insuficientă, solicitând majorarea acesteia la 100.000 lei. A invocat gravitatea infracțiunii pentru care a fost învinuită, caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise, durata urmăririi penale de aproximativ cinci ani, privarea de dreptul la muncă și la venit, aplicarea măsurii preventive a nepărsirii localității, suferințele psihice suportate și atingerile aduse

drepturilor constituționale prevăzute de art. 21, 25, 43 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

34. A arătat că despăgubirea de 100.000 lei ar reprezenta o compensație suficientă și echitabilă a prejudiciului moral cauzat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

36. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

37. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

39. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 25 martie 2025.

41. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 24 octombrie 2025 (Vol. II, 37). Prin urmare, recursurile declarate la 2 decembrie 2025 și la 8 decembrie 2025 sunt considerate a fi depuse în termen.

42. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

44. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

45. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

46. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

49. Completul de judecată reține că argumentele recursului nu relevă o eroare de drept susceptibilă să determine intervenția instanței de recurs, ci exprimă un dezacord cu aprecierea proporționalității prejudiciului moral. Instanța de apel a verificat circumstanțele relevante pentru individualizarea despăgubirii, reținând că reclamanta a fost supusă unei urmăriri penale cu durata de aproximativ 4 ani și 6 luni, a fost reținută în perioada 22 octombrie 2016 – 24 octombrie 2016, i-a fost aplicată măsura preventivă a nepărsirii localității pentru 30 de zile, iar ulterior a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de învinuită. Totodată, instanța a avut în vedere și faptul suspendării din funcție, generat în contextul procedurii penale, aspect care a afectat statutul profesional și social al reclamantei

50. În acest context, suma de 50.000 lei nu apare ca fiind arbitrară sau excesivă, fiind compatibilă cu reperele jurisprudențiale ale Curții Supreme de Justiție în materia Legii nr. 1545/1998. Astfel, în decizia nr. 2ra-1262/23, în cauza Mocan Andrei, Curtea Supremă de Justiție a redus despăgubirea morală de la 150.000 lei la 50.000 lei, reținând că reclamantul a fost pus sub învinuire și suspendat din funcție la demersul Procuraturii Anticorupție, iar procedura penală a durat 4 ani și 9 luni, fără însă a fi aplicate măsuri privative de libertate. Prin urmare, această cauză constituie un reper apropiat, iar suma de 50.000 lei acordată în prezenta cauză se înscrie în aceeași marjă de apreciere, cu atât mai mult cu cât reclamanta Roșca Larisa a fost și reținută, iar față de ea a fost aplicată măsura preventivă a nepărsirii localității.

51. De asemenea, în decizia nr. 2ra-519/25, în cauza Ruslan Bîzga, Curtea Supremă de Justiție a redus despăgubirea morală de la 100.000 lei la 80.000 lei, într-o cauză în care urmărirea penală a durat aproximativ 2 ani și 8 luni, iar reclamantul a fost supus unor măsuri de constrângere mai intense, inclusiv 75 de zile de arest. Comparativ cu această cauză, situația reclamantei Roșca Larisa justifică un quantum inferior, întrucât nu rezultă aplicarea arestului preventiv sau a arestului la domiciliu pentru o perioadă similară, dar justifică totuși un quantum semnificativ, având în vedere cumulul dintre reținere, măsura preventivă, suspendarea din funcție și durata urmăririi penale.

52. În același timp, quantumul de 50.000 lei se delimitează rezonabil de cauzele în care atingerea adusă persoanei a fost mai redusă. Astfel, în decizia nr. 2ra-1481/23, în cauza Scripnic Sergiu, pentru o perioadă de peste 2 ani și 5 luni de urmărire penală, finalizată prin scoatere de sub urmărire penală pe temei de reabilitare, Curtea Supremă de Justiție a stabilit suma de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Prin urmare, suma mai mare acordată în prezenta cauză este justificată prin circumstanțele suplimentare reținute în sarcina organelor statului,

în special reținerea, măsura preventivă și afectarea statutului profesional prin suspendarea din funcție.

53. Prin urmare, criticile recurentului privind cuantumul despăgubirii morale nu demonstrează că instanța de apel ar fi depășit marja rezonabilă de apreciere sau că ar fi aplicat eronat criteriile prevăzute de Legea nr. 1545/1998. Dimpotrivă, suma de 50.000 lei reflectă un echilibru între gravitatea acuzației, durata urmăririi penale, natura măsurilor procesuale aplicate și consecințele profesionale suportate de reclamantă, fiind coerentă cu jurisprudența comparabilă a Curții Supreme de Justiție. În aceste condiții, recursul apare ca fiind vădit neîntemeiat, urmând a fi declarat inadmisibil.

54. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

55. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Larisa Roșca, reprezentată de avocata Alexandrina Sîlța ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

56. Faptul că pentru a constata că cererea este în mod vădit neîntemeiată, Curtea are uneori nevoie să recurgă la un raționament mai lung și minuțios în decizia sa, nu schimbă nimic din caracterul „vădit” neîntemeiat al recursului. Un asemenea raționament judiciar este dictat de obligația instanței de a combate cu claritate argumentele formale ale reclamantului, chiar dacă ele sunt esențial lipsite de fond juridic (*încheierea nr. 2ra-1769/23, §48*).

57. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Larisa Roșca, reprezentată de avocata Alexandrina Sîlța.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat